

Ultima maniera

[2011. február]

Ne keress, mert nem találsz sehol. Ne keress, mert mindenben rám találsz. Etruszk félmosollyal a semmi és Semmi közt átívelő hídon hogyha állsz, magadba roskadtan, eposztalanítva – az nem a gyöngesség jele. Nem későromantikus túlfűtöttség. Nem szilárd halmazállapotú közöny. Nem zen-buddhista tér- és fitymaszűkület. Ha tudnád is, mi nem még, hátrahagyod az értelmezést. Ultima maniera. Innen nézve ezentúl legyen ez módszered. Valahogy nem kéne érzelmileg elvérezni, mint a rossz versekben. És figyelni kábán, ahogy a meditáció zajtalan rajai odaképzelt csillagaid lengő égében körülvesznek, és átsegítenek valami hosszanfriss látomásba. Nem kéne feláldozni szívedben a béke bizonyosságát, sem a méreg forrását. Hidd el, itt lesz a híd, ha egyszer visszajössz.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Turczi István

Látó Szépirodalmi Folyóirat